

Protagonistes **Joan Salvatella** Editorial Salvatella

NACIONAL. Planes 18 i 19

EL PUNT AVUI +

1,50€

DISSABTE • 27 de març del 2021. Any XLVI. Núm. 15674 - AVUI / Any XLIII. Núm. 14544 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

NACIONAL. Planes 4-12

Encara no

Pere Aragonès, durant el seu discurs d'investidura ■ JUANMA RAMOS

FALLIDA • Aragonès no supera la investidura en la primera volta per l'abstenció de Junts

ENTESA • ERC creu que es pot arribar a un pacte abans de dimarts, però Batet no ho veu factible

PETICIÓ Junts reclama un acord amb "concreció" i evitar les picabaralles

PSC • Illa retreu a ERC el pacte amb els "radicals i antisistema" de la CUP

Només un terç dels majors de 80 anys, vacunats

Els avis que viuen en residències, els sanitaris i les persones dependents, els col·lectius que ja estan immunitzats, la majoria amb Pfizer

NACIONAL. Plana 14

CANVI D'HORA
Aquesta matinada, quan el rellotge marqui les dues, caldrà avançar l'hora fins a les tres

JOIERIA - RELLOTGERIA
Ramoncita
Sant Agustí, 21 - Tel. 977 249 743 - Fax 977 251 563 - 43007 TARRAGONA
D'en Carbo, 14 - Tel. 977 441 662 - Fax 977 446 034 - 43000 TORTOSA

Farmàcia i Ortopèdia a mida
(plantilles, mitges...)

M.P. Roca i Albero

ORTOPÈDIA - HOMEOPÀTIA - DIETÈTICA - DERMOFARMÀCIA
FÓRMULES MAGISTRALS - ANÀLISIS DE SANG

C/ Nou, 1 / La Riera, 78 - 08301 MATARÓ - Tel. 93 790 19 57

PUNT DE VISTA

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

Conselldelectors:

Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Keep calm

Xavier Graset

Concert controlat

L'enyorat Pere Tàpias, que si fos entre nosaltres ja hauria acabat les existències d'escarola i xató de la temporada, cantava aquella que deia que n'èrem deu mil menjant pernil sota una figuera. Aquest dissabte a la tarda la cita convoca 5.000 espectadors sota un mateix sostre. És el del Palau Sant Jordi, pensant que la cúpula d'Isozaki permeti que l'aire es renovi com marca el precepte. És cert que hi haurà més bombolles que en un *chiqui-park* i que no hi haurà distància social, però també que tothom que hi sigui haurà passat un test d'antígens.

Santi Balmes i Love of Lesbian en un concert històric. El primer concert multitudinari a Catalunya després de la prova pilot de la sala Apolo (a Madrid va ser Rafael, per Nadal, qui va actuar davant de 4.300 persones). I això quan ja se sap que aquest any tampoc hi haurà ni Primavera ni Sónar. Enmig de l'ambient festiu de Pasqua, amb el desig de moure's, de ballar, saltar, cantar, de trobar-se. Tant el turisme que hagi obert, com les palmes, palmoms i mones, compten respirar una mica millor. Serà fàcil si ho comparem amb l'any passat. Però l'ombra de la quarta onada ja és aquí. I la velocitat de vacunació que és a punt d'enlairar-se (si tenim les dosis necessàries) no sabem si serà l'adequada per evitar una nova desfeita. Ens movem en aquests dues direccions, la de la prudència i la del desig de represa. Per això a més de l'entrada i el test, tots els espectadors han de cedir les dades personals, a través d'una aplicació de mòbil, perquè es pugui fer el seguiment sanitari. Ja és ben bé que sortir de casa per anar de concert, en sessió de tarda, ja és més vigilat i segur que anar a treballar. Festa sota control.

EDITORIAL

Un acord pendent

Un mes i catorze dies després de les eleccions al Parlament de Catalunya, de la victòria històrica de l'independentisme amb el 52% dels vots i 74 dels 135 diputats de l'hemicicle, el debat d'investidura no ha aconseguit traduir aquesta victòria en un govern que doni impuls a la legislatura i al mandat dels ciutadans d'aquest país. No ho va fer en la primera sessió celebrada ahir i no està gens clar que ho arribi a fer en la segona, dimarts que ve, i això, s'ha de dir clarament, és un fracàs dels polítics que lideren els tres partits independentistes del Parlament. Perquè sovint parlen de les victòries a les urnes i sovint esgrimeixen la majoria independentista, però després no

són capaços en el que depèn d'ells de materialitzar aquesta majoria i traslladar el mandat dels ciutadans a la proclamació d'un president i la formació d'un govern. Una decepció, per cert, que es fa més evident en aquests moments de crisi socioeconòmica i de repressió continuada i persistent per part de l'Estat contra tot el que aquesta majoria representa d'horitzó polític per a Catalunya.

Cal reconèixer també que l'acord, per a la investidura i la coalició de govern, no era fàcil ja abans d'iniciar-se les negociacions, i no pas per qüestions programàtiques o de participació en l'executiu, com va quedar evidenciat ahir, sinó perquè els fulls de

ruta nacionals van divergir després de l'1-O i la repressió de l'Estat espanyol, i no s'han tornat a trobar des de llavors, amb tots els greuges polítics i la desconfiança que això ha generat. No obstant, els ciutadans els han convidat a mirar endavant, a refer els ponts, a posar el país a davant i a fer el camí junts, i el que està en joc en els pròxims dies o setmanes no és només el futur d'aquest país, sinó també la seva credibilitat per liderar aquest trànsit. És responsabilitat de tots, però sobretot de Pere Aragonès, com a legítim presidenciable, trobar el més aviat possible el punt d'acord imprescindible per ser investit, per governar i per fer avançar el país a superar la crisi i cap a la seva llibertat.

La foto

Dignitat al Parlament. L'Auditori quasi buit i un cartell amb l'esvàstica esgrimit per la diputada d'ERC Jenn Díaz van fer visible el rebuig del Parlament al discurs del líder de Vox ■ EFE

La frase del dia

Pere Aragonès

CANDIDAT A LA PRESIDÈNCIA DE LA GENERALITAT

“Si algun dia torna a ser ministre, espero que no em porti al Constitucional els acords impulsats amb vostè mateix aquí”

De set en set

El govern català ho va anunciar fa uns dies: ho té tot a punt per vacunar mig milió de persones a la setmana. L'anunci té un caràcter una mica grandiloqüent, però celebrem que el pla hi sigui per fer possible una vacunació massiva en contra de la Covid-19. Llàstima, però, que pugui semblar una declaració inútil, gairebé una *fardada*, perquè el titular té un subtítol determinant: no es pot establir cap calendari perquè falten les vacunes. A partir d'aquest fet, s'encadenen una sèrie de qüestions que, perdonin en conseqüència l'obvietat, possiblement també s'han plantejat. Que no hi hagi vacunes no és pròpiament culpa del

Vacunes

Imma Merino

govern de la Generalitat. En aquest cas, tampoc de l'Estat espanyol. En fi, les vacunes no arriben a tots els països de la UE al ritme acordat amb determinades indústries farmacèutiques. Què passa? Van prometre una producció que no podien abastar? Revenen les vacunes a compradors que paguen més?

Negacionistes de la Covid-19 afirmen que les farmacèutiques encarnen tant el Mal que són capaces d'haver-lo provocat per enriquir-se encara més. No cal arribar a tant per desconfiar del negoci més pròsper del planeta junt amb el de l'armament i el tràfic de drogues. Quin és el seu poder perquè, des-

prés que la Unió Europea hagi finançat amb diners públics bona part de la investigació de la vacuna, aquesta sigui novament un negoci privat? Com és que la “fórmula” no estigui alliberada? El Mal també l'encarnen els estats, sobretot els més poderosos, que, en connivència amb les farmacèutiques, són usats per governants per a campanyes patriòtiques: “Esteu tots vacunats abans que la resta del món.” Quina ceguesa i quin fàstic. Si no és per solidaritat, que sigui per egoisme: o no circularà el virus si només són vacunats uns (inclosos els catalans de mig milió en mig milió) excloent “els altres” de sempre?

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara. Comercial: Eva Negre, Maria Àngels Taulats, Eduard Villacé i Josep Sánchez. Webs i Sistemes: Josep Madrenas. Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Comunicació: Albert París.

EL PUNT AVUI

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00. Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala. Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Xavier Castellón (Cultura i Espectacles), Montse Martínez (Aports), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

A la tres. Toni Brosa / tbrosa@elpuntavui.cat / @ToniBrosa

Terror lingüístic

La Constitució espanyola reconeix l'existència d'altres llengües diferents del castellà però no n'esmenta cap; parla de l'"especial respecte i protecció" que cal tenir per les altres "modalitats lingüístiques", però enlloc estableix el dret a fer-les servir, queda implícit, i enlloc cita la llengua com a motiu de discriminació inacceptable davant la llei. A la carta magna espanyola només hi ha una llengua amb nom, drets explícits i deures per als ciutadans, que és el castellà. Això són fets. També són fets els centenars de lleis i normatives pensades, redactades, discutides i aprovades a Castella que obliguen a utilitzar el castellà i discriminen explícitament les altres llengües. També és un fet la reiterada oposició dels poders de l'Estat a utilitzar, promoure o tolerar l'ús de les llengües diferents del castellà tant a les institucions espanyoles com a les europees. Davant

“A Espanya la discriminació lingüística és un fet normal, habitual, perquè és i vol ser un país monolingüe

d'aquests fets i el context que construeixen, té una lògica cartesiana que a l'Espanya castellana el 99,9% dels ciutadans siguin monolingües, que no els preocupi ni poc ni molt la supervivència de les altres llengües, que considerin innecessari entendre-les i que una part significativa d'aquest 99,9% considerin

fins i tot innecessari haver-les d'escoltar. La conclusió és òbvia. Espanya és castellana, és monolingüe i és excel·lent; s'agrada així i no té cap intenció de canviar. I per això després de quatre dècades de constitucionalisme som incapaces de comptar els casos de discriminació o agressió lingüística que s'han produït i es continuen produint. A qualsevol finestreta de l'Estat, a les casernes i comissaries, als jutjats, al carrer o als aeroports, la Guàrdia Civil pel fet de parlar en català pot retèner, abusar de la seva autoritat, insultar i, si se la denuncia, fins i tot agredir, perquè com a molt els caurà una multa de 60 euros i una indemnització de 293 euros, com acaba de passar a Mallorca arran del cas de discriminació denunciat per la treballadora de l'aeroport Paula Rotger. I fins a la propera, perquè si això continua passant, quaranta anys després, és perquè Espanya ho vol així.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Despertem-nos!

■ L'atenció primària té l'activitat presencial aturada des de fa un any. S'entén que en els primers mesos de la pandèmia ens centràssim en l'atenció a la Covid mentre evitàvem el tancament dels ambulatoris. Però avui a la majoria dels CAPs l'activitat presencial continua limitada, amb la pèrdua de l'atenció pel professional de referència (longitudinalitat) i el canvi a una visita telefònica o telemàtica. Això ja està comportant problemes de salut greus, retards en diagnòstics, iatrogènia i empitjorament de la salut de la població en un context d'inequitat, ja que cada CAP actua d'una manera diferent. Apliquem les cures inverses: invertim molta energia, recursos i temps en aspectes poc rellevants, en termes de salut, d'una sola malaltia, en detriment de moltes altres tant o més greus que es diagnostiquen, es tracten, s'acompanyen i es curen des de l'atenció primària. Tot aquest canvi en la manera d'atendre i d'entendre la professió, sempre a prop del malalt, produeix un desgast i un malestar emocional de les sanitàries. Aquelles poblacions més vulnerables són les que en surten més mal parades, tal com veiem en les dades de salut que els nostres dirigents ja tenen però no ensenyen. Des de les direccions d'atenció primària i del Departament de Salut ha mancat el lideratge i la valentia per evitar-ho i s'ha deixat en mans dels CAPs decidir com i quan organitzar l'assistència presencial, en lloc de donar-nos suport i preguntar què necessitem per fer-ho. Per revertir tot això ens calen governs que confiïn en l'atenció primària com a eix central del nostre sistema de salut, amb una visió menys hospitalocèntrica i més comunitària. Per la nostra salut: despertem-nos i despertem-los!

THAÏS CLUSA GIRONELLA, metgessa de família del CAP Raval Sud de Barcelona

On és Amnistia Internacional?

■ Regularment, Amnistia Internacional (AI) ens passa el testimoni de presos polítics de països d'arreu del món perquè en signem la petició d'amnistia. Cosa que generalment fem perquè estem d'acord amb la injustícia que representa aquest fet concret. Trobo a faltar, realment, que AI no demani el mateix pels presos polítics catalans i s'hagi limitat a fer un comunicat –d'això ja fa força temps– dient que aquests presos polítics no tenen raó de ser a la presó. On és AI Espanya? No interessen els presos polítics catalans? Qui els ha fet callar sobre aquest tema?

FINA NIUBÓ PRATS
Badalona (Barcelonès)

Sísif
Jordi Soler

De reüll. Maria Palau

Ningú les va trobar a faltar

Si són d'estrictes gustos cinematogràfics clàssics per Setmana Santa, es poden estalviar llegir aquesta columna. I, si no tenen estómac per a les escenes de violència extrema, girin full ràpidament perquè ara i aquí parlarem d'una pel·lícula sòrdida i cruel. Per a tota la resta, *El monstruo de St. Pauli* (Fatih Akin, 2019), disponible a Filmin, és molt recomanable. Està basada fidelment en la història real d'un psicòpata que va assassinar prostitutes velles, pobres i desamparades a

'El monstruo de St. Pauli', de Fatih Akin, és una pel·lícula repugnant

l'Alemanya dels anys setanta, la del miracle econòmic després de l'hecatombe del nazisme. Al dors d'aquest relat triomfalista i cosmètic, els cadàvers de quatre dones es van anar descomponent dins del mínuscul apartament d'Hamburg del sinistre Fritz Honka (magníficament interpretat per Jonas Dassler), sense que ningú les

trobés a faltar, ergo sense que ningú en denunciés la desaparició. Els seus cossos esquarterats van ser descoberts per casualitat quan es va declarar un incendi al pis de sota. Per si encara no ha quedat del tot clar, la cinta és repugnant, bruta i pestilent, i si paga la pena passar pel mal tràngol de veure-la és per compadir-se d'unes víctimes marginals i marginades que no van importar, ni en vida ni un cop mortes. Ni fent el cor fort dormiran gaire bé, estan avisats.

Les cares de la notícia

PORTAVELU DE CIUTADANS AL PARLAMENT

Carlos Carrizosa Mals polítics

Ciutadans ha passat de ser la força amb més diputats a ser irrellevant i, només per fer-se notar, ahir va provocar deliberadament un bloqueig i un retard en la sessió d'investidura per objectar el vot delegat de Lluís Puig. De mals polítics no se'n pot esperar bona política.

REGIDOR DE L'AJUNTAMENT DE BARCELONA

Jaume Collboni Respecte als veïns

Barcelona ha aturat durant un any la concessió de permisos a establiments de menjar preparat amb obrador i cuines industrials per regular les condicions d'aquestes macrocuines en plena ciutat, per evitar "molèsties al veïnat per soroll i olors" i mobilitat.

PRESIDENT DE L'ASSOCIACIÓ ACTORS I DIRECTORS (AADPC)

Àlex Casanovas Dia Mundial del Teatre

Àlex Casanovas (Barcelona, 1964), actor de llarga i prolífica trajectòria, és el president de l'Associació d'Actors i Directors Professionals de Catalunya, una de les entitats que avui participen en les activitats, festives i reivindicatives, del Dia Mundial del Teatre.

Nacional

COVID-19

Transmissió
1,09

Dada anterior: 1,09

Els nous contagiats per cada positiu no han de superar l'1

Nous contagiats
1.638

Dada anterior: 1.889

L'indicador hauria d'estar en 1.000 contagiats/dia

Llits d'UCI
400

Dada anterior: 420

Les UCI haurien d'acollir un màxim de 300 malalts greus

POLÍTICA ELECCIÓ DEL 132È PRESIDENT

La investidura

NO El Parlament rebutja investir Aragonès amb l'abstenció de Junts, que l'insta a renunciar a un segon intent fins que no tinguin tancat un pacte de govern **XOC** ERC insisteix que un acord és possible d'aquí a dimarts, però Batet parla d'una setmana o dues **CLAU** Reclamen "bifurcar" la direcció del procés en el Consell per la República

Oscar Palau
BARCELONA

Als llimbs. La investidura de Pere Aragonès com a 132è president de la Generalitat no tan sols va ser rebutjada ahir pel Parlament –només va rebre el suport de la CUP–, sinó que es dilata *sine die* després que JxCat s'abstingués en la primera votació en el ple, i fins i tot instés el candidat republicà a renunciar a un segon intent dimarts, com permet la normativa, i a no tornar al ple fins que tots dos partits hagin assolit un "bon acord, amb concreció" que eviti repetir les picabaralles de l'última legislatura. A la petició s'hi va resistir ahir Aragonès per "respecte als electors i als diputats de la CUP", ja que insistia, en la rèplica, a reunir-se si cal "24 hores al dia" fins dimarts, per assolir l'entesa abans que calgui convocar un nou ple. "Convoquem-nos demà mateix, si cal, no hi ha tantes coses que ens separen", instava en l'última intervenció, ja a quarts de deu de la nit, quan va recordar que ERC des del 2012 ha donat el vot a tots els presidents de l'altre espai, i també ha votat a favor de Laura Borràs per presidir el Parlament.

És clar que el líder de Junts a la cambra, Albert Batet, ja li havia recordat que ara té la paella pel mànec, i va insistir que s'ho pensi, ja que no veu "plausible" un acord abans de dimarts, tot i que sí "d'aquí a una setmana o 15 dies". "Volem un acord de legisla-

tura, no d'investidura", deia. La votació d'ahir, en tot cas, engega el rellotge de dos mesos per investir president abans d'anar a noves eleccions. "La pilota és a la teulada d'ERC", asseguraven els juntaires.

L'acord, doncs, sembla encara lluny, i no se n'albirava un desbloqueig aquest cap de setmana, quan ahir s'assumia que es reprendrien les converses. Des d'ERC admetien que fins ara gairebé no han entrat en temes programàtics ni en el repartiment de funcions a l'executiu, un fet que podria allargar les negociacions, si bé no sembla aquest el gran motiu de la discòrdia. Des de Junts, asseguraven que hi ha més qüestions en què s'han de posar d'acord, per exemple com fer front als embats judicials que arribin.

Oferta a Junts

Ahir, després de reivindicar la tasca de govern conjunta, Aragonès reiterava en públic la seva oferta a JxCat: un programa, el que va exposar al matí, que es fa seves les propostes dels juntaires en matèria socioeconòmica; un govern amb un pes com fins ara equilibrat entre tots dos partits, que incorpori "mecanismes" per millorar "la coordinació i les lleialtats", i una estratègia independentista que "no és incompatible". Ans al contrari, el republicà s'oferia a assumir la proposta electoral de Junts que, si se superava el 50%, calia anar a reclamar la intervenció d'organismes europeus per

propiciar un referèndum vinculant i acordat.

Però res d'això va fer variar la posició de Batet, que li va dir que "un punt no fa la cosa" i no tan sols va insistir que un "bon acord" no és possible ara en tres dies després de tres anys de topades, sinó que, a mesura que avançaven les rèpliques, destapava les raons de fons de la seva posició. Així, va expressar els dubtes sobre el nou referèndum que plantegen ERC i la CUP, va retreure als republicans que pactessin abans un programa de govern "amb algú que serà

Junts no veu clar un referèndum ni que ERC pactés abans amb la CUP

soci parlamentari, però no de govern", i va retreure actuacions dels republicans en la legislatura passada, com ara la no investidura de Puigdemont en el ple del 30 de gener del 2018 o l'acatament de la inhabilitació del president Torra com a diputat. "Tot-hom ha vist el poc interès del candidat a president per buscar complicitats amb JxCat. És legítim, res a dir. Potser s'entén millor la nostra abstenció", piulava poc després el secretari general de JxCat, Jordi Sánchez.

Batet va deixar clar que la principal reivindicació de Junts, ja que accepta a contracor l'aposta per la taula de diàleg, és que ERC

cedeixi també i accepti una "bifurcació" del comandament del procés cap al Consell per la República, òrgan que vol que dugui la "direcció col·legiada" del camí cap a la república, i que sigui l'espai deliberatiu i decisor per anar definint el full de ruta. Els republicans –que en l'acord amb la CUP preveuen crear una taula de direcció estratègica per fer aquestes funcions– van presentar en l'última trobada una proposta que es basaria en una redefinició en la composició i el funcionament del Consell per la República, que en tot cas només veuen factible a mitjà i llarg termini, però de moment no han rebut resposta dels juntaires.

Els comuns s'ofereixen

Els altres potencials socis d'Aragonès no es van estar tampoc de ficar cullerada en el debat. La CUP va demanar a JxCat que aclareixi què no els agrada del seu acord amb ERC, i lamentava que no hagin donat resposta a les seves propostes en matèria d'acció de govern. "Confiam que Junts millori l'acord i que fem pinça per allò que no és suficient", picava l'ullet, això sí, la diputada Laia Estrada. Mentrestant, els comuns van intentar aprofitar les desavinences per oferir-se a entrar en un govern d'esquerres. "JxCat està utilitzant la humiliació com a manera de negociar i ho disfressen d'un exercici de responsabilitat política... fins quan ERC està disposada a suportar

El candidat d'ERC, Pere Aragonès, presentant ahir el seu programa de govern en el debat d'investidura ■ JUANMA RAMOS

aquestes actituds?", reflexionava la seva líder, Jéssica Albiach. "Amb nosaltres, demà mateix hi hauria govern", conclouia. La realitat, però, és que amb els seus vots no sumarien si no fos amb un suport directe, en forma d'abstenció, de Junts o del PSC. Al seu torn, així, Aragonès va instar els comuns a sumar-se a l'acord amb la CUP, però va defensar la "via àm-

plia" també amb Junts. La portaveu d'ERC, Marta Vilalta, lamentava que ho han "intentat" però no ha estat possible pels "vets encruats". Però girava més la vista a JxCat. "La seva negativa a la investidura avui per nosaltres és incomprensible, i creiem que ho és per a tots els que han dipositat la confiança en l'independentisme", etzibava. "Qui no vol un acord

L'APUNT

Teràpia de parella al Parlament

David Portabella

Que ERC i Junts viuen un divorci estratègic era un secret de domini públic, però ahir el Parlament va ser el divan públic d'una teràpia de parella a cor obert. Amb Vietnam com a única metàfora compartida del que no es vol però sense consens del que es vol, l'explosió del jo, superjò i allò de Freud va deixar un part de ferides ofegades en retrets. Si Junts no oblida que ERC no va

investir Puigdemont a distància, ERC diu que en cinc anys ha votat a favor de les investidures de Mas, Puigdemont, Turull i Torra. La trencadissa de la no investidura i el que ve vivia un spoiler la vigília al Congrés, on Junts trobava "inacceptable votar sí" a "molles" d'ajudes directes i Rufián desdenyava Puigdemont com a "tuitar". La teràpia continuarà.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

es dilata

Polèmica per l'admissió del vot de Lluís Puig

El ple d'ahir, que es va tornar a fer a l'auditori per garantir les distàncies arran de la Covid, va començar amb tres quarts d'hora de retard arran de les peticions de reconsideració dels partits unionistes a la delegació de vot del diputat de JxCat a l'exili, Lluís Puig, que la vigília li havia concedit la presidenta, Laura Borràs. La mesa i la junta de portaveus es van haver de reunir dues vegades, la segona arran d'una petició de Cs uns minuts abans del ple, quan ja s'havien resolt les del PSC, el PP i Vox. Els recursos van ser rebutjats amb els vots en contra de la majoria independentista, tot i que un d'ells, Jaume Alonso-Cuevillas (JxCat), es va abstenir adduint que és advocat de Puig i que volia evitar cap impugnació per això. "Per tornar a teixir confiança i acords també fora bo compartir amb la resta de membres independentistes de la mesa el sentit d'un vot tan important com aquest. Es tractava de protegir en bloc els drets polítics d'un diputat", li retreia a Twitter un altre dels vocals de la mesa, el republicà Ruben Wagensberg. Cuevillas va assegurar que ja els ho havia anticipat dilluns.

Precisament Wagensberg també va haver de delegar el vot en trobar-se confinat per ser contacte estret d'un positiu de Covid-19. Tant Cs com el PP ja van anunciar que recorreran al TC que s'hagi permès el vot delegat a Puig.

Per raons de "conciliació", i com que així ho permet l'ordenament, Borràs va anunciar que el debat es reprendrà dimarts, a les deu del matí.

Les diferències són molt més petites que les que hi ha hagut en investidures anteriors que ERC ha votat

Si cal, convoquem-nos demà mateix i reunim-nos 24 hores al dia

Pere Aragonès Cand. ERC

Després de la votació d'avui, molt plausiblement d'aquí a dimarts no hi ha temps per a un acord

Govern de coalició, no de condició. I aliança, no submissió

Albert Batet
Portaveu de JxCat

busca excuses i qui el vol busca solucions i fa propostes", reflexionava, mentre acusava JxCat de "bloquejar" una oportunitat per reflectir al govern la majoria del 52%. "On són els punts de desacord?", reptava. "La unitat no es predica, es practica", conclouia, després de recordar que han tingut una quinzena de reunions i han intercanviat vuit propostes i docu-

ments. "Tenim tres dies per davant, aprofitem-los; no renunciïn a fer-ho possible, nosaltres no ho farem", apel·lava.

Tres objectius

En tot cas, va ser al matí quan, en un discurs de més d'una hora i mitja, el candidat republicà va desgranar en profunditat el programa de govern que planteja, en què va parlar de tres

grans prioritats: un pla de rescat social, amb la mobilització de 700 milions en els primers cent dies de govern per afrontar l'emergència provocada per la pandèmia; impulsar la reconstrucció econòmica prenent com a base un nou model productiu (que aprofiti els fons europeus) i "encaminar" la resolució del conflicte polític amb l'Estat "fent inevitable

l'amnistia i l'autodeterminació". Aragonès, que re-velava l'aposta per recuperar el Departament d'Universitats i Recerca, parlava d'impulsar transformacions profundes en l'àmbit socioeconòmic, feminista, verd i democràtic, i es va comprometre a sotmetre's a una qüestió de confiança a mitja legislatura, tal com recull l'acord amb la CUP. El candidat es reivindicava

com a defensor dels grans consensos actuals de país, i també dels "històrics", que vol convertir en "punts neuràlgics" de la seva presidència: que "Catalunya és una nació i un sol poble". Advocava així per buscar complicitats amb tots els que comparteixen aquesta idea de país. "Des del maximalisme només contribuïm al bloqueig", subratllava, mentre feia una crida a

entrar en una "fase resolutoria" del conflicte. Una fase que, d'entrada, s'ha de basar en una taula de diàleg amb l'Estat que vol reactivar immediatament, mentre exigia a l'Estat que hi vagi amb una proposta sota el braç, fins ara inexistent. Per tenir-hi més força, a més, reclamava "recuperar la unitat estratègica" que els va fer forts per arribar a l'1-O. ■

POLÍTICA ELECCIÓ DEL 132È PRESIDENT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Marta Vilalta (ERC)

“Qui no vol un acord busca excuses i qui el vol el busca. La unitat no es predica, es practica”

Pel to, i també pel contingut, ja es va entendre que les primeres paraules del discurs de Marta Vilalta eren una cita de caràcter històric. De fet, no van haver de passar gaires minuts perquè la mateixa secretària general adjunta d'ERC s'encarregués d'aclarir-ho i revelés que es tractava d'un extracte d'una allocució de Francesc Macià del any 1932. S'hi glossava la necessitat de disposar d'un estat propi —una república— com a instrument “per millorar la vida de la gent”. I, a partir d'aquest fil argumental, Vilalta va proclamar la necessitat de consumir aquest anhel, però no únicament com a objectiu en si mateix, sinó perquè “la independència és la millor manera de fer front al repte del rescat social que tenim al davant”. Un propòsit que des de la bancada republicana es reivindica com a plausible atès el resultat del 14-F: “Ens van donar un resultat clar, com és una victòria de l'independentisme

i les esquerres.... Dins l'independentisme som majoria les esquerres, i dins les esquerres som majoria els independentistes.”

Ara bé, ahir era el dia que era i va passar el que va passar, i atesa la impossibilitat de tirar endavant la investidura de Pere Aragonès per l'abstenció de JxCat, la també portaveu parlamentària d'ERC no es va estar de llançar més d'un retret. “Avui [ahir per al lector] Junts no farà possible la unitat del 52%”, va manifestar, i hi va afegir que “aquesta negativa a la investidura de Pere Aragonès” per a ells és “incomprensible”. Uns paràgrafs, pocs, més avall, Vilalta va insistir en la crítica i va afirmar que “qui no vol un acord busca excuses i, en canvi, qui el vol el que fa és buscar-lo; la unitat no es predica, es practica”, i assegurava que “no hi ha diferències insalvables perquè no hi hagi aquesta entesa”. Segons va revelar Vilalta, amb els equips

negociadors de JxCat hi ha hagut més de quinze reunions i s'han intercanviat fins a vuit propostes i, malgrat aquest esforç ingent, es va mostrar convençuda que hi ha marge per a una encaixada abans de la setmana entrant. “Ens citem dimarts; no renunciïn a fer-ho possible”, va clamar, adreçant-se a la bancada dels de Puigde-

mont. Pel que fa a un dels punts de fricció en les converses, el Consell per la República i el paper que ha de tenir, va dir que “s'ha de reformular”, i també va defensar la via del referèndum, així com la continuïtat de la taula de diàleg. “No creiem que sigui gaire intel·ligent regalar la bandera de la negociació al nostre adversari”, va dir en aquest sentit.

Després de recalcar que Catalunya “necessita un president” i que el conjunt de forces independentistes, i molt significativament JxCat, no es poden “abstenir”, per tant, de fer “la feina que la gent espera” que facin, la secretària general adjunta dels republicans també va fer esment en la seva intervenció dels múltiples esculls a què s'haurà d'enfrontar el nou govern, quan Pere Aragonès sigui investit president. Que ho serà. Un dels quals, és clar, serà fer front a “la repressió de l'Estat”, que, segons va emfatitzar, “de fons està avalada pel PSOE”. La presència de Vox al Par-

lament també va ser un altre tema de reflexió, i preocupació. I, per fer-hi front, va reivindicar la necessitat de posar en relleu el discurs feminista.

Amb tots aquests factors fins ara enunciats, i amb la pandèmia fent estralls des de pràcticament tots els àmbits possibles, la representant d'ERC va admetre que la seva primera aposta era construir una aliança més àmplia del que podrà ser possible. “Inicialment, volíem una majoria de 82 diputats [aquí s'hi haurien de sumar els comuns], però els vets encreuats han prevalgut per sobre de la necessitat del país.” Així, veient que aquest propòsit, el d'un executiu transversal, ja fa setmanes que va deixar de ser realitzable, Vilalta va fer una darrera crida a JxCat a recompondre la situació. “Les esperances no es poden ajornar eternament ni es pot abaratir el somni d'aquest país per culpa de mirades partidistes”, va reblar la dirigent d'ERC, que també va instar el PSC a deixar d'“alinejar-se amb el bloc del 155” i a afegir-se “als consensos majoritaris del país”. ■ F. ESPIGA

La negativa de JxCat a la investidura de Pere Aragonès per a nosaltres és incomprendible

No creiem que sigui gaire intel·ligent regalar la bandera de la negociació al nostre adversari

Carlos Carrizosa (Cs)

“S'avorriran d'escoltar-nos davant els seus abusos”

A diferència de la resta de caps de grups, quan Carlos Carrizosa va iniciar la seva intervenció, no es va treure la mascareta. No va ser cap descuit. I és que el protector bucal que lluïa ahir el líder de Ciutadans, portava estampat l'escut de la Brimo, la unitat d'antidisturbis dels Mossos. “Aquesta és la mascareta que porten els agents que vostè menysprea per poder satisfer la CUP”, va etzibar

Carrizosa, adreçant-se a Aragonès, i avançant el que seria un dels eixos centrals del seu discurs: el pacte d'investidura entre ERC i els anticapitalistes. “És un acord al·lucinant que només és possible a Catalunya”, va manifestar el líder taronja, que va vaticinar que la influència de la CUP serà una esmena al model econòmic, i de societat, liberal. “Les empreses fugen, però els antisistema

aterren aquí”, va dir en aquest sentit, i va manifestar que amb una majoria de govern independentista “Catalunya està a una investidura de convertir-se en una autonomia fallida”. I és que ell líder de Cs no té cap dubte, cap, que hi haurà entesa amb JxCat —“només necessiten més temps per repartir-se càrrecs i buscar un acomodatament per al fugitiu de Puigdemont”—, i va menystenir la

majoria sobiranista a la cambra —“aquest 52% de què parlen és un sudoku d'antisistema, trepes, hiperventilats o barruts que no volen deixar el càrrec”—. Davant de tot plegat, i malgrat la pèrdua de 30 diputats, Carrizosa va advertir que continuaran exercint de corcó: “S'avorriran d'escoltar-nos davant els seus abusos.” ■ F.E.

POLÍTICA **ELECCIÓ DEL 132è PRESIDENT**VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**Albert Batet (JxCat)****“Li proposem que renunciï a la segona votació d’investidura fins que no hi hagi un acord”**

Junts continua apostant-ho tot a una carta, a un acord per a tota la legislatura amb ERC que inclogui també un pacte pel pressupost i evitar d’aquesta manera que el govern de “coalició” no esdevingui un govern de “col·lisió”, tal com va assenyalar ahir el president del grup parlamentari, Albert Batet.

Tanmateix, ahir es va confirmar que l’acord continua lluny i Junts va demanar més temps per negociar proposant al candidat republicà que no es presenti a la segona votació que s’ha de celebrar al cap de dos dies. “Molt possiblement, d’avui a dimarts no hi haurà temps d’arribar a un bon acord”, li etzibava Batet. Junts vol deixar poc marge a la improvisació en un futur govern amb els republicans després del resultat de la passada legislatura i de les discrepàncies greus entre els dos socis de govern.

ERC també era partidària de fer un acord de legislatura i de pressupost, però les ne-

gociacions amb Junts han confirmat la complexitat i han fet aflorar alguns temes polèmics, com ara el paper del Consell per la República, que Junts enarbora amb la presidència del president a l’exili, Carles Puigdemont, i una direcció col·legiada amb partits, entitats i persones individuals. Es tractaria de configurar un “estat major” que defineixi el full de ruta cap a la independència. ERC i la CUP, però, se’n malfien i són partidaris que les decisions es prenguin al govern de la Generalitat. En canvi, ahir Batet recordava que “totes les victòries que hem aconseguit els últims tres anys duen el segell de l’exili. A Europa és on trobem empatia judicial, on guanyem legitimitat i on obtenim reconeixement internacional”.

És per aquest motiu que Junts són partidària-

ris del que anomenen “una bifurcació”, que des del Consell, asseguren, “es derroti i s’esquivi la repressió espanyola”. “Sense estabilitat no hi haurà governabilitat. I sense governabilitat no avançarem. Ha de ser un pacte que permeti la concreció”, reiterava Batet.

El president del grup de Junts va citar, com a recordatori per

evitar els mateixos errors, algunes de les principals polèmiques amb ERC durant la legislatura passada, com ara la no investidura del president Puigdemont, la falta de resposta unitària a la repressió, en rebuig a la sentència contra els presos polítics, amb tota la contestació social que hi havia al carrer, o la inhabilitació del president Torra. “Per això, allarguem la mà i volem un bon acord.

Perquè hem après la lliçó”, insistia Batet. Sobre la taula de negociacions també hi ha el referèndum d’autodeterminació que Junts defensa únicament si és pactat amb l’Estat espanyol, tot i el seu escepticisme, però que es nega a fer de manera unilateral per evitar deslegitimar

l’1-O. “Seria incompreensible que ara una part de l’independentisme invalidés i deslegitimés políticament el referèndum de l’1 d’Octubre. Aquí nosaltres no hi serem”, advertia Batet.

Ja en el torn de rèplica, Batet també retreia al candidat d’ERC, Pere Aragonès, que pactes i arribés a un acord amb la CUP abans de fer-ho amb el grup majoritari. “Parla de govern de coalició però és estrany que primer pacti un programa de govern amb un soci que teòricament ha de ser un soci parlamentari i que no ho faci amb el soci que ha de ser al govern”, i li recriminava per acabar de rematar: “Nosaltres tenim 32 diputats, vostès en tenen 33, i també demanem una mica de respecte, respecte als ciutadans que ens han votat a nosaltres”, etzibava Batet a Aragonès.

“El *pressing* Junts no funciona. Crec que hem d’agafar una mica de consciència”, advertia Batet a ERC per tornar a obrir un període llarg de negociacions que Junts per Catalunya fixava en dies o setmanes. I mantenia el torcebraç amb ERC. ■ E. ANSOLA

Totes les victòries duen el segell de l’exili, per això defensem una bifurcació

El ‘pressing’ Junts no funciona. Crec que hem d’agafar una mica de consciència

Ignacio Garriga (Vox)**“Manifestem un profund agraïment al nostre rei Felip VI”**

Un racista amb corona. Ignacio Garriga, líder del partit ultra Vox, va debutar ahir al Parlament de Catalunya deixant clara la voluntat del seu partit d’aprofitar l’alta-veu de la cambra de representació per continuar furgant entre els votants dels partits constitucionalistes

amb l’objectiu de convertir-se en la força hegemònica d’aquest sector. Tot i la resposta de Pere Aragonès, que li va llegir la cartilla citant el discurs de l’odi i la llibertat de Caroline Emcke i Neus Català, el cert és que la intervenció de Garriga va voler aparentar ser la d’un home moderat que es va presentar com el garant de la Constitució Espanyola i del monarca que la representa, fet pel qual

va fer un acte de vassallatge com a partit en proclamar: “Manifestem un profund agraïment al nostre rei Felip VI i la nostra lleialtat a la corona.”

Aquestes són les úniques paraules que el dentista de Sant Cugat que vol liderar l’espanyolisme a Catalunya va pronunciar en llengua catalana durant la seva intervenció, en què, això sí, va manifestar un profund menys-

preu per la presidenta del Parlament, Laura Borràs, i pels expresidents Pujol, Masi Puigdemont, als qual va tractar de corruptes. En la seva intervenció va mostrar, de manera inequívoca, la seva cara racista, amb un discurs xenòfob i, com a bon garant de la Constitució, va advertir que farà treballar molt el Tribunal Constitucional. La majoria de diputats van sortir de la sala quan va prendre la paraula. ■ JORDI PANYELLA

POLÍTICA ELECCIÓ DEL 132è PRESIDENT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Salvador Illa (PSC)

“Som l’alternativa i treballarem perquè Catalunya tingui el govern que es mereix”

El candidat socialista, Salvador Illa, va adoptar ja ahir el paper de cap de l’oposició. Si bé la insistència del PSC per aspirar a la investidura a pesar de no tenir prou suports gairebé el forçava a incloure-ho en el discurs, Illa sols ho va fer de passada i va centrar la seva intervenció a rebutjar la proposta de govern d’Aragonès. Com ja va fer tota la campanya, va adoptar un to presidencial, més pensant en el futur que en el present immediat. Així, el líder socialista va acabar fent una crida als ciutadans insatisfets amb la proposta del candidat d’ERC i que es resignen a tenir un nou govern independentista: “A aquests ciutadans els vull dir que el canvi a Catalunya és irreversible.”

Illa va prometre: “Vencem el virus. Ja l’estem venent. La nostra economia es transformarà i es descarbonitzarà, i ningú quedarà enrere.” El projecte de govern presentat ahir per Aragonès, diu Illa, serà “conjuntural, passatger”, perquè pronostica que serà ell i el PSC els que, en el futur, tornaran a liderar la Generalitat. Aquesta nova etapa política que preveu, per ell ja ha començat, tal com va sostenir en la campanya i l’endemà de les eleccions, fent seva l’estratègia presidencialista que ja va adoptar Pasqual Maragall com a cap de l’oposi-

ció i abans d’accedir a la presidència: “El meu grup treballarà per un projecte de govern alternatiu, i des del govern de la Generalitat quan arribi el moment. Som l’alternativa i treballarem perquè Catalunya tingui el govern que es mereix.”

Illa va fer ahir una esmena a la totalitat al programa de govern d’Aragonès pel fet que està pactat amb la CUP i perquè insisteix en l’autodeterminació. Que aquest és un camí equivocac i perjudicial per a Catalunya, que ha fracassat i que cal agafar un nou rumb ha estat la idea força durant la campanya i la raó amb què el PSC justificava ahir el seu no a la investidura. “El que ens ha ofert avui no és una bona fórmula. No ens permetrà avançar”, va

ser el més suau que Illa va dir sobre l’acord d’ERC amb la CUP, perquè li va retreure haver preferit pactar “amb els que es posen al costat dels que practiquen la violència gratuïta al carrer, amb els partidaris de l’estratègia de «com pitjor, millor»”. Qualificant els cupaires de “radicals i antisistema” diversos cops, el líder socialista va interpel·lar Aragonès sobre el suport

de la CUP a la investidura: “Està segur que són els antisistema els que poden generar l’estabili-

tat necessària? No creu que cal un canvi de rumb?” De fet, Illa va començar amb diverses preguntes retòriques i en to elevat per tornar a dibuixar un govern independentista que estaria capficat només en la independència i gens preocupat pels problemes econòmics i socials del país. Així, va preguntar a Aragonès què més de dolent ha de passar perquè l’independentisme canviï el rumb i li va retreure no estar al costat dels treballadors de Nissan, de l’aposta pel vehicle

exhaustiu del que no s’ha fet en deu anys de decadència”, que va atribuir als governs de Puigdemont i Torra i de la qual també va responsabilitzar el candidat: “Vostè sembla que avui vol obrir un temps nou. Per què no han fet tot el que planteja avui en els últims deu anys?”

Illa va avisar Aragonès que el país no avançarà fins que no es recuperin grans consensos i es trenquin els blocs i va demanar una taula de diàleg a Catalunya, a més de comprometre’s a ajudar amb la que ERC va iniciar amb el govern espanyol, però el va advertir que l’estat de dret no es pot modificar unilateralment: “Hi hem de ser tots.” En darrer terme, Illa es

Està segur que són els antisistema els que poden generar l’estabilitat necessària?

Per què no han fet tot el que planteja avui en els últims deu anys que han estat al govern?

elèctric de Seat, dels comerciants afectats pels desperfectes de les protestes al carrer ni al costat dels Mossos.

El líder del PSC va qualificar les propostes econòmiques, socials, educatives, sanitàries i ecològiques d’Aragonès de “catàleg

va comprometre –i alhora ho va demanar a Aragonès– a “dir la veritat, no generar falses expectatives i treballar per un Catalunya”.

En clau formal, com ha fet en campanya i en els debats televisius, Illa es va adreçar en castellà a la cambra en una part petita del discurs, una opció que no té precedents entre els màxims líders del PSC a la cambra catalana. ■ X. MIRÓ

Alejandro Fernández (PP)

“No podem votar-lo per l’agenda d’extrema esquerra”

Alejandro Fernández va fer ahir un parlament a l’altura del nivell de representació del seu partit al Parlament, de perfil baix. Un dels oradors més brillants de l’hemicicle català, que molts de cops ha fustigat l’independentisme des del faristol de la sala de plens, va optar ahir per la contenció i va reconèixer que els resultats l’obligaven a actuar amb humilitat sense abandonar la fermesa. Va centrar la

seva intervenció a criticar el pacte d’Esquerra amb la CUP, fet que, al seu entendre, situa l’agenda del govern que proposa Aragonès a “l’extrema esquerra”.

Fernández va posar al centre de la seva crítica el que ell considera que és una “humiliació dels Mossos d’Esquadra” fruit del pacte amb la CUP i un atemptat contra la propietat privada, també a conseqüència del mateix pacte

amb els anticpatialistes. El portaveu popular va ser crític amb la gestió d’Aragonès en el govern, que va arribar a qualificar de “nefasta”, fet pel qual va dir que no li podien donar els seus vots.

En el torn de rèplica, el candidat va recordar a Fernández que les urnes van elegir el 14 de febrer un Parlament amb majoria d’esquerres i que aquesta és la tendència que ha de marcar la gestió

del seu govern. També li va recordar que els electors han revalidat una vegada més la majoria absoluta de l’independentisme i va atribuir als errors del PP a Espanya l’auge sobiranista. ■ J.

PANYELLA

POLÍTICA **ELECCIÓ DEL 132è PRESIDENT**VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**Dolors Sabater (CUP)****“No hi ha un altre camí; valentia i confrontació democràtica”**

“Som aquí per condicionar la presa de decisions d'aquesta cambra i del govern i contribuir que la política sigui millor i es posi al servei de la vida, i per fer-ho cal valentia i confrontació”, va avisar la presidenta del grup parlamentari de la CUP, Dolors Sabater, ja al·l'ini de la seva intervenció. I com a exemple del que farien, la diputada va defensar el seu “acord de mínims” amb ERC per votar la investidura de Pere Aragonès tot i advertir que estaran “vigilants” i “constantment treballant” perquè els acords es materialitzin.

Sabater va lamentar que Junts no hagi arribat al ple amb els deures fets i també es va adreçar a l'espai dels comuns, a qui va assegurar que “l'independentisme no és un enemic dels avenços socials, tot al contrari”. A més, va reivindicar el paper dels anticapitalistes com a “condicionant” de la legislatura. “Vam dir que seríem condicionants i així està sent i seguirà sent”, va indicar.

Sabater va recordar que, tot i el seu suport a la investidura, es

tracta d'un acord “de mínims” que “cal millorar”, però va valorar que la militància hagi pres una decisió estratègica “imprescindible” per a la investidura. “No estarem de braços plegats, estarem vigilants”, va advertir.

Sabater va entrar a detallar el pacte signat amb els republicans i va destacar que una primera fase, fins al 2023, ha de servir per fer front a “les mancances d'aquest país”, mentre que en una segona fase s'ha d'aprofundir “en l'embat i la confrontació democràtica”. L'hemicicle, va dir, representa una majoria independentista i a favor dels drets socials i per això cal “una legislatura de conflicte i confrontació”. Segons la dirigent, el país necessita fer “front comú” i evitar “de totes passades” una legislatura “de bata-

lletes i de retrocés”. Ara bé, la CUP dona per fet que amb “força” des de les institucions no n'hi ha prou i confia que per avançar també és necessària la mobilització popular al carrer.

La rèplica a Aragonès va anar a càrrec d'una altra diputada de la CUP, Laia Estrada, qui precisament va fer una crida a la mobilització i a evitar que el pes recaigui en les institucions, una situació que la CUP no considera profitosa. “Les grans conquestes al nostre país han estat quan el poble s'ha organitzat i ha sortit sense complexes al carrer”, va etzibar Estrada, que va demanar a Junts que els facin arribar “totes les dissensions” de l'acord mentre que als comuns els va retreure que rebutgin ser al costat de Junts quan a Catalunya han aprovat lleis més progressistes que ells al Congrés i al govern amb el PSOE. ■ E.A.

Jessica Albiach (ECP)**“Vol insistir en un pacte que sabem que tindrà l'obsolescència programada”**

La líder d'En Comú Podem va retreure a ERC que vulgui repetir un pacte de govern amb Junts que considera que significa repetir les “dinàmiques i inèrcies de divisió”. Per Albiach, ho va demostrar ahir la intervenció de Junts, que va qualificar com “la humiliació política” a ERC per demanar a Aragonès que també renunciï a ser investit en segona volta. Per Albiach, repetir la fórmula de govern d'ERC amb Junts és “insistir en una legislatura que sabem que tindrà l'obsolescència programada”. La líder d'En Comú Podem va preguntar a ERC “fins quan està disposada a suportar aquestes actituds” en referència a Junts, tot per “un pacte que aviat o tard tornarà a fracassar”. Albiach va advertir a Aragonès que “el país no s'ho mereix” perquè té al davant les urgències de la vacunació, la gestió dels fons europeus, la concertació social, el pla de xoc contra la pobresa i el diàleg polític “amb confiança de les dues parts”. I va retreure: “No els hem sentit ballar-se per la vacunació o els fons europeus, sinó pel Consell de la República.” Va reafirmar a Aragonès que no seran en un pacte amb Junts i li va insistir que hi ha una majoria d'esquerres alternativa “sense malfiances, sense retrets”. Però també va voler advertir al PSC de la seva posició enrocada respecte al conflicte polític de Catalunya: “Han guanyat però estan molt lluny del PSC de Maragall, d'arribar a acords amb altres partits. Vostès arrossegueu massa els peus i miren massa a la dreta espanyola”.

■ XAVIER MIRÓ

Hem de fer una legislatura de conflicte, de confrontació i d'alliberament

CASTELL DE MONTSORIU

Setmana Santa a Montsoriu
Vine a descobrir el castell gòtic de Catalunya!

Del 25 de març al 5 d'abril obert cada dia
Us hi esperem!

Més informació a montsoriu.cat